

και τις μεσουρανες πολυκατοικίες
που στίβαξαν στις παραλίες μας
χωρίς ένα βραχακι ν' απλωσουμε
το ποδι μας να το χαϊδεψει
το κύμα, και μετά εβλεπαμε
τι αγαναχτισμένη ποιήση
θα μπορούσες να γράφεις συνέχεια!

ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΗ ΣΠΟΥΔΗ

Αγκαλιασμένες ομάδες οι νεκροί
στους παγωμένους δρόμους των
προσφυγικών συνοικισμών ξεφαντώνουν
ουρλιαζοντας: «Θέλει αρετήν
και τόλμην η ελευθερία».

Τάκης Νικολοπουλος

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Όταν βραδυάζει στο Νανσυ
μ' αρεσει Ρεγγίνα που γελάς
μ' αρεσει που κρυβείς
το παιδικό σου Κατοβίτσε
στα μαραμένα χείλη σου
στα πρελουντία του Σοπεν
στους στίχους του Léo Ferré
ή όταν φωνάζεις
εμείς Έλληνα θα βγαινομε μεσανυχτά
γραφοντας ποιήματα στους τοίχους
ζωγραφίζοντας τις χώρες μας
στα γυμνα μας σωματά.
Όταν βραδυάζει στο Νανσυ
τα χρόνια βρέχουν Ρεγγίνα
βρέχουν αοριστούς φόβους
για τους δρόμους που δεν πανε πουθε-
να
για τους ερωτες που γίνηκαν αγαλμα-
τά
στη βροχή και σταζουν...

Βικτωρία Παπαδάτου

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΕΙΔΩΛΟΥ

Σταθηνά ακινητή
απο την άλλη πλευρά
του καθρεφτή.
Πήρα προσεκτικά τη θέση

του ειδώλου πουχα
για τόσα χρόνια φτιαξεί.
Δεν ελief τιποτα ουτε
το βλέμμα απο ουρανια καταχνία
ουτε τ' αυτιά
ίδια μελίσσια που θουίζουν
στα ζωντανα μηνύματα σου.
Τα χέρια κουρασμένα απ' τ' αγκαλια-
σμάτα
σαν σε αρχαιο κορης αγαλμα
ζερβά, δεξιά.
Τα ποδια ορθά.
Κι εκείνος ο χιτώνας αερινός
του σωματός τα μυστικά
καλυπτει. Αχρονή
εφηβική κι εκατονταχρονή
μαζί.

Γιώργος Ρωμανός

ΤΕΧΝΗΤΗ ΩΡΙΜΑΝΣΗ

Νιώθω σα φρούτο τροπικό
στης χώρας μου τα πολικά ψυγεία
Ωστόσο ωριμαζώ τεχνητός, πάντα
υπο τον έλεγχο των «εγκεφάλων».

Κάθε χυμός μου καταγράφεται σαφώς
με κλειδες στην ατομική καρτέλα
Όπως προβλεπουμε οι νόμοι κι οι κανο-
νες
που προφυλασσουν το «κοινων»
απ' τα παραξένα κι αλλοιωμένα φρού-
τα.

Α. Π. Σινοπουλος

ΣΕ ΤΟΠΟΥΣ ΕΡΗΜΟΥΣ

Τον αδερφό μας τον εσυραμε
σε τοπούς ερημούς απο αγάπη.
Έκει σφαδαζει τώρα
η νιοτη του
και η δικη μας νιοτη.

ΠΕΙΣΤΗΡΙΟ

Κραυγαζει εζαλλος
ο αιωνας της προσδου